

ອານ ສາຍຄຸ້ມສົມເຍ ກິກູ້ ອີໂຕ ຈີໂຕ ຈ ສໂມລຣິຕຸວາ ຮຕຸຕກມພລສາດິຍາ ປຣິກູ້ຕາ ວິຍ ນິສີຕິຕຸວາ ສັດຖຸ ອຸນກຳ ອາຮົກສູ່ “ଆງໂສ ມາຫປນຸໂກ ຈູຟປະນຸກສູ່ ອຊຸມາສຍ ອໜາແນ່ໂຕ ຈູ້ທີ ມາເສີ ເກຳ ດາວື ອຸດຄຸນຫາເປັ່ນ ນ ສກໂກຕີ, ‘ທນໍ້ໂທ ອຍນຸຕີ ວິທາວາ ນິກູກທີ່; ສມ່ມາສມພຸຖົໂທ ປນ ອຕຸຕໂນ ອນຸຕຕຣະມມະຈາຕາຍ ເອກສົມຜົນເນົວ ອນຸຕຣາກຕູເຕ ສທ ປົກສົມກິທາທີ ອວທຕຸຕື່ ອກາສີ; ຕີ່ນີ ປົກການ ສທ ປົກສົມກິທາທີເຢົວ ອາດຕານີ; ອີໂຕ ພຸຖ່ານຳ ພລນ໌ນາມ ມໜນຕັນຕີ ແ

ครั้งนั้น อ. กิกชุ ท. ประชุมกันแล้ว ข้างนี้ด้วย ข้างนี้ด้วย ในสมัยเป็นที่ลินไปแห่งวัน เป็นภูภูมิ (อันบุคคล) แวดล้อม แล้ว ด้วยม่านอันเป็นวิการแห่งผ้ากัมพลีเดง (เป็น) นั่งแล้ว ประภาแล้ว ซึ่งเวลาเป็นเครื่องกล่าวซึ่งพระคุณ ของพระคยาสดา ว่า “ดูก่อนท่านผู้มีอายุ อ. พระมหาปันถகะ ไม่รู้อยู่ ซึ่งอัธยาศัย ของพระจุฬาปันถกากะ ย่อมไม่อาจ เพื่ออัน (ยังพระจุฬาปันถกากะ) ให้เรียนเอา ซึ่งคถา หนึ่ง โดยเดือน ท. สี คร่าวอกแล้ว จากวิหาร (ด้วยอันคิด) ว่า ‘อ. พระจุฬาปันถกากะ’ นี้ เป็นคนเขลา (ย่อมเป็น)’ ดังนี้ แต่ว่า อ. พระลัมมาลัมพุทธเจ้า ได้ประทานแล้ว ซึ่งพระอรหัต กับ ด้วยปฏิลัมภิกา ท. ใน ระหว่างแห่งภัต หนึ่งนั่นเที่ยว เพราะความที่ (แห่งพระองค์) เป็นพระธรรมราชาผู้ยอดเยี่ยม อ. ปีฎก ท. สาม มาแล้ว กับ ด้วยปฏิลัมภิกา ท. นั่นเที่ยว โว ซื้อ อ. กำลัง ของพระพุทธเจ้า ท. เป็นกำลังให้ (ย่อมเป็น)” ดังนี้ ๆ

ອັນ ກາຄວາ ຮ້າມມໍສກາຍໆ ອົມໍ ກາຕປະວັດຕີ ນັຕວາ “ອ່ອັນ (P83) ມຢາ ດາບຕຸ່ມ ວິງວູກຕື່ຕີ ພຸຖ້າເສຍຍາຍ ຖຸກລົງຈາຍ ສູງຮຸດທຸພູປັກໍ ນິວາເສດຖາ ວິຊ໌ຂຸລົດໍ ວິຍ ກາຍພනຍົນ ພົນທຶນຕົວ ຮັດຕາກມພຸລສທິລີ ສຸດຕະມຫາປໍສຸກລົງຈົວ່ ປ່າຊູປີຕົວ ສຸກົກີ່ ຜົກົງໂຕ ນິກົມມູມ ມຕູຕາວວາຮານລື່ວິກຸກຫຼວດວິລາເສັນ ອັນເນື່ອຕາຍ ພຸຖ້າລື່ໜ້າຍ ຮ້າມມໍສກຳ ດາບຕຸ່ມ ອັນເຖິງຕາມ ສູງຮຸດທຸພູລາມຊ່າເມ ສຸປະບຸບຕຸຕປ່ວາພຸຖ້າສັນ ອາຮຸຍທ ຂົພພະນາ ພຸຖ້າຮ່ວິໂຍ ວິສຸລຊ້ເໜຸໂຕ ອັນນັກງຸງຈົ່ງໃໝ່ ເກມໄມາໂນ ວິຍ ຍຄນນຮຽມຕາເກ ພາລສົ່ງຍ ວິຍ ອາສນມເຊ່າເມ ນີ້ສີ່ຕີ ໃນ

ครั้งนั้น อ. พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงทราบแล้ว ซึ่งความเป็นไปทั่วแห่ง娑婆โลก เป็นเครื่องกล่าว นี้ ในโรงเป็นที่กล่าวกับเป็นที่แสดงซึ่งธรรม (ทรงทำไว้แล้ว) ว่า “อ. อันอันเราไป ในวันนี้ ย่อมควร” ดังนี้ เสด็จลูกขึ้นแล้ว จากพุทธไสยา ทรงนุ่งแล้ว ซึ่งผ้าอันมีชั้นสอง (อันบุคคล) ย้อมดีแล้ว ทรงรัดแล้ว ซึ่งประดดิษฐ์ เอว อันราภกษาว่าสายแห่งฟ้า ทรงท่มแล้ว ซึ่งมหาปั้งสุกุล จิรของพระสุคต อัน เช่น กับด้วยผ้าก้มพลแดง เสด็จออกแล้ว จากพระภูภูภู (อันบุคคล) อบแล้ว ด้วยของห้อม (อันบุคคล) พึงยินดีด้วยดี เสด็จไปแล้ว สูงเป็นที่กล่าวกับเป็นที่แสดงซึ่งธรรม ด้วยพุทธลีลา อันมีที่สุดหมายได้ ด้วยความงามแห่ง การเยื้องรายเพียงดังการเยื้องรายแห่งช้างตัวประเสริฐตัวขั้บมันแล้ว และราชศีห์ เสด็จขึ้นแล้ว สูญพุทธอาสาโน้น ประเสริฐ (อันบุคคล) บุลดาดีแล้ว ในท่ามกลางแห่งโรงกลม (อันบุคคล) ประดับแล้ว ทรงเปล่งออย ซึ่งพระรัศมีแห่ง พระพุทธเจ้า ท. อันมีวาระนະทก ประทับนั่งแล้ว ในท่ามกลางแห่งอาสนะ รา华ะ (อ. ลุม) ยังท้องแห่งหัวง้ำ ให้กระเพื่อม ออย รา华ะ อ. พระอาทิตย์อันอ่อน เทื่อยอดแห่งภูเขาชื่อว่า ยุคันธร ฯ

ສະມາລັກພຸທ່ເຈ ປນ ອາດຕມຕູເຕ, ກົກຊູສົງໄອ ກຳ ປຈຸນິຫຼືຕວາ ຕຸນີ້ ອໂລລີ ດ

ก็ ครั้นเมื่อพระล้มมาล้มพุทธเจ้า เป็นผู้สักกว่าเสด็จมาแล้ว (มืออยู่), อ. หมู่แห่งภิกษุ ตัดขาดแล้ว ซึ่งอาจเป็นเครื่องกล่าวเป็นเงื่อนไขเป็นแล้ว ฯ

ສຕູຖາ ມຸຖຸເກນ ຈົຕຸເຕັນ ປຣີສໍ ໂອໂລເກຕູວາ “ອຍ ປຣີສາ ອຕິວີຍ ໂສກຕີ, ເກສສາປີ ທັດຖາກຸກຸຈຸຈຳ ວ ປາທກຸກຸຈຳ ວ ອຸກກາສີຕສທຸໂທ ວ ຂົປີຕສທຸໂທ ວ ນຕຸຕີ, ສພຸເພີເມ ພຸທຸກາວຸນ ສຄາວາ ພຸທຸເຕເຊັນ ຕ້ອື່ຕາ, ມຍ ອາຍຸກປຸປຸມປີ ອກເຕູວາ ນິສິນແນ, ເກລີ ປລມ ກຄໍ ສມ່ງຈາເປັດຕົວ ນ ກເສັສ່ນທີ, ກຳສາມຸກຈາປ່ານວັດທຸນໝາມ ມຍ ຜ້ານີຕພົມ, ອທເມວ ປລມ ກເສັສ່າມີຕີ ມະຫຼານ ພຽບມສເຣນ ກົກໜູ ອາມນຸຕະຕູວາ “ກາຍ ນຸຕູ ກົກໜູເວ ເອຕະທີ ກຳຍ ສັນນິລິນຸ້າ, ກາ ຈ ປນ ໂວ ອනດຈາ ກຳ ວົປັກຕາຕີ ປຸຈົດຕູວາ, “ອີມາຍ ນາມາຕີ ວຸຕູເຕ, “ນ ກົກໜູເວ ຈູຟັນຸຄໂກ ອິທາເນວ ທນຸໂຮ, ປຸພຸເພີ ທນຸໂຮ; ນ ເກລຸນຈສສາທ ອິທາເນວ ອາສສໂຍ ທ້າໂຕ, ປຸພຸເພີ ອາສສໂຍ ອໂທລືຢ່າ; ປຸພຸເພ ປນາທ ອິມ ໂລິກິກຸ່ມພສສ ສາມີກ ອກາລື, ອິການີ ໂລິກຸ່ຕຽກງຸ່ມພສສາຕີ ວຕູວາ, ຕມຕຸດ ວິຕຸກາໂຕ ໂສຕູກາມທີ ກົກໜູທີ ຍາຈົໂຕ ອຕີຕ ອາຫິ:

ອ. ພຣະຄ່າສດາ ທຽງແລ້ວ ຊຶ່ງບຣີ່ຫ້ ດ້ວຍພຣະທຸທ່າຍ ອັນອ່ອນໂຍນ (ທຽງດໍາວີແລ້ວ) ວ “ອ. ບຣີ່ຫ້ ນີ້ ຍ່ອມຈາມ ເກີນແປ່ຽນ, ອ. ດວມຄະນອງແກ່ງມືອ ຮ້ວື ຮ້ວືວ່າ ອ. ດວມຄະນອງແກ່ງທ່າຍ ອ. ເລື່ຍງແກ່ງກ່າວໄອ ຮ້ວື ຮ້ວືວ່າ ອ. ເລື່ຍງແກ່ງກ່າວຈາມ (ແກ່ງກົກໜູ) ແມ່ງໆປັ້ນທີ່ ຍ່ອມໄມ່ມີ, (ອ. ກົກໜູ ທ.) ເລີ່ມ້ນີ້ ແມ່ທັງປວງ ຜູ້ເປັນໄປກັບດ້ວຍຄວາມເຄາຮີ ດ້ວຍຄວາມເຄາຮີໃນພຣະທຸເຈົ້າ ອັນເດືອນແກ່ງພຣະທຸເຈົ້າ ຄຸກຄາມແລ້ວ, ຄົ້ນເມື່ອເຮົາ ນັ້ນແລ້ວ ໄມ່ກ່າວ ແມ່ຕົລອດກັບແໜ່ງອາຍຸ, (ອ. ກົກໜູ ທ.) ບາງພວກ ຍັງວາຈາເປັນເຄື່ອງກ່າວ ໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນພຣ້ອມແລ້ວ ຈັກໄມ່ກ່າວ ກ່ອນ, ຂຶ້ວ່າ ອ. ດໍາຮົມເນື່ອມແກ່ງກ່າວຍັງວາຈາເປັນເຄື່ອງກ່າວໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນພຣ້ອມ ອັນໄພເຮົາ ຕັ້ງກ່າວ ດ້ວຍພຣະສູຮີເລື່ຍງເພີ່ມດັ່ງເລື່ຍງແກ່ງພຣ້ອມ ອັນໄພເຮົາ ຕັ້ງກ່າວ ວ “ດູກ່ອນກົກໜູ ທ. (ອ. ເຮືອ ທ.) ເປັນຜູ້ນັ້ນພຣ້ອມກັນແລ້ວ ດ້ວຍວາຈາເປັນເຄື່ອງກ່າວ ອະໄຮ່ຮອນ ຍ່ອມມີ ໃນກາລີ້ນີ້, ກົດແລ ອ. ວາຈາເປັນເຄື່ອງກ່າວ ອະໄຮ່ ອັນເຮືອ ທ. ກະທຳຄ້າງໄວ້ແລ້ວ ໃນຮ່ວ່າງ” ດັ່ງນີ້, (ຄົ້ນເມື່ອຄຳ) ວ “(ອ. ຂ້າພະອອກ ທ. ເປັນຜູ້ນັ້ນພຣ້ອມກັນແລ້ວ ດ້ວຍວາຈາເປັນເຄື່ອງກ່າວ) ຂຶ້ວ່ານີ້ (ຍ່ອມມີ ໃນກາລີ້ນີ້)” ດັ່ງນີ້ (ອັນກົກໜູ ທ. ເລີ່ມ້ນີ້) ກຣບຫຼຸລແລ້ວ, ຕັ້ງກ່າວ ວ “ດູກ່ອນກົກໜູ ທ. ອ. ຈູຟັນຸຄກະ ເປັນຄົນເຂົາ (ຍ່ອມເປັນ) ໃນກາລ ນີ້ນັ້ນທີ່ ພວກເຮົາ ອັນໄພເຮົາ ຕັ້ງກ່າວ ວ “ດູກ່ອນກົກໜູ ທ. ອ. ຈູຟັນຸຄກະ ເປັນຄົນເຂົາເທິວ (ໄດ້ເປັນແລ້ວ) ແມ່ໃນກາລກ່ອນ, ອັນີ້ (ອ. ເຮົາ) ເປັນທີ່ພື້ນ (ຂອງຈູຟັນຸຄກະ) ນັ້ນ ເປັນຜູ້ເກີດແລ້ວ (ຍ່ອມເປັນ) ໃນກາລນັ້ນທີ່ ພວກເຮົາ ອິຍາງເດືອງ ພວກເຮົາ ອັນໄພເຮົາ ອັນີ້ ໃນກາລກ່ອນ ອ. ເຮົາ ໄດ້ກະທຳແລ້ວ (ຊື່ຈູຟັນຸຄກະ) ນີ້ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າອັນ ແກ່ງຊົມທຣັພຍົວມັນໂລກີຍະ, ໃນກາລນີ້ (ອ. ເຮົາ ຍ່ອມກະທຳ ຊຶ່ງຈູຟັນຸຄກະ ນີ້ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າອັນ) ແກ່ງຊົມທຣັພຍົວມັນໂລກຸຕະວະ” ດັ່ງນີ້ ຜູ້ອັນກົກໜູ ທ. ຜູ້ຄຣີເພື່ອອັນພັງ ຊຶ່ງເນື້ອຄວາມ ນັ້ນ ໂດຍພິສດາຮ ຖຸລົງວອນແລ້ວ ທຽງນໍາມາແລ້ວ ຊຶ່ງເຮືອງອັນເປັນໄປລ່ວງແລ້ວວ່າ :-

(P84) ອຕີຕ ພຣາຜລືນຄຣາວີສී ເຄໂກ ມາໂນໄວ ຕກກລືລ ດນຸຕູວາ ສີປຸປຸຄທນຕຸຕາຍ ທີສາປາໂມກຸສສາຈີຍສສ ອມມູນຕະວາລືໂກ ທຸດວາ ປຸຈຸນັ້ນ ມານວກສຕານ ອຸນຸຕເຮ ອຕິວີຍ ອາຈຣີຍສສ ອຸປກາໂກ ອໂທລີ, ປາທບຣິກມຸມາທີນ ສພຸກິຈົຈານີ ກໂຮຕີ; ທຸນຸຕາຍ ປນ ກົມົຈີ ອຸຄຄນຸທີ່ ນ ສກຸໂກຕີ ຖ

ໃນກາລອັນເປັນໄປລ່ວງແລ້ວ ອ. ມານພ ດນໍ້ນີ້ ຜູ້ອຸ່ຢູ່ໃນພຣະນຄຮ້ວ່າພຣາຜລືນຄຣີໂດຍປາກຕີ “ໄປແລ້ວ ສູ່ພຣະນຄຮ້ວ່າຕັກລິລາ ເປັນອັນຕະວາລືໂດຍຮຣມ ຂອງອາຈາຣຍ໌ ຜູ້ທີ່ສາປາໂມກ້ ເພື່ອປະໂຍ້ຍ້ນແກ່ອັນເຮີຍນເວ້າຊື່ຄິລປະ ເປັນ ເປັນຜູ້ກະທຳຊື່ອຸປກະກ ແກ່ອັງອາຈາຣຍ໌ ເກີນແປ່ຽນ ໄດ້ເປັນແລ້ວ ໃນຮ່ວ່າງ ແກ່ງຮ້ອຍແກ່ມານພ ທ. ທ້າ, (ອ. ມານພ ນັ້ນ) ຍ່ອມກະທຳ ຊຶ່ງກິຈທັງປວງ ທ.

ມີການວັດຊື່ເທົ່າເປັນຕົ້ນ, ແຕ່ວ່າ (ອ. ມານພ ນັ້ນ) ຍ່ອມໄໝ່ຈາລ ເພື່ອວັນເຮືອນເວາ (ຊື່ຄືລປ) ອະໄຣ ຖໍ ເພະຄວາມທີ່ (ແຫ່ງຕົນ) ເປັນຄົນເຂົາ ພ

ອາຈຣິໂຍ “ອຍໆ ມມ ພຖປກໂຣ, ສຶກຂາເປັສສາມີ ນຸ້ຕີ ວາຍມນຸໂຕປີ ກົບຸຈີ ສຶກຂາເປັຕຸ່ນ ສກຸໂກຕີ ພ

ອ. ອາຈາຣຍ (ຄືດແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ມານພ) ນີ້ ເປັນຜູ້ມີອຸປະກະມາກ ແກ່ເຮົາ (ຍ່ອມເປັນ), (ອ. ເຮົາ) (ຢັ້ງມານພ) ນັ້ນ ຈັກໃຫ້ຄົກຂ່າ” ດັ່ງນີ້ ແມ່ພໍາຍາມອູ່ ຍ່ອມໄໝ່ຈາລ ເພື່ອວັນ (ຢັ້ງມານພ) ໃຫ້ຄົກຂ່າ (ຊື່ຄືລປ) ອະໄຣ ພ

ໂສ ຈົ່ງ ວສີຕົວາ ເອກ ດາວີປີ ອຸດຄຸນທີ່ ອສກໂກໂນໂຕ ອຸກກຸນຸຈີຕົວາ “ຄມືສຸສາມີຕີ ອາຈຣິຍ່ ອາປຸຈຸນີ ພ

(ອ. ມານພ) ນັ້ນ ອູ້ແລ້ວ ລື້ກາລනານ ໄມອາຈອູ້ ເພື່ອວັນເຮືອນເວາ ແມ່ຊົ່ງຄາຕາ ທີ່ ກະສັນໜີແລ້ວ ອຳລາແລ້ວ ຊົ່ງອາຈາຣຍ ວ່າ “(ອ. ກະຜົມ) ຈັກໄປ” ດັ່ງນີ້ ພ

ອາຈຣິໂຍ ຈິນເຕີລີ “ອຍໆ ມຍທີ່ ອຸປະກໂໂກ, ປຸນທີຕາມກຸລສ ປຈາລືສາມີ, ນ ຈ ນ ກາຕຸ່ ສກຸໂກມີ; ອວສັ່ ມຍາ ອົມສັ່ ປຈຸຈຸປກໂຣ ກາຕພໂປ, ເອກມສັ່ ມານຕີ ພຸນືຫຼືຕົວາ ທສຸສາມີຕີ ພ

ອ. ອາຈາຣຍ ຄືດແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ມານພ) ນີ້ ເປັນຜູ້ກະທຳຊື່ອຸປະກະ ແກ່ເຮົາ (ຍ່ອມເປັນ), (ອ. ເຮົາ) ຍ່ອມທັງເຈົ້າພະ ຊົ່ງຄວາມເປັນ ແທ່ງບັນທຶກ (ແກ່ມານພ) ນັ້ນ, ແຕ່ວ່າ (ອ. ເຮົາ) ຍ່ອມໄໝ່ຈາລ ເພື່ອວັນກະທຳ (ຊື່ຄວາມເປັນແທ່ງບັນທຶກ) ນັ້ນ, ອ. ອຸປະກະຕອບ ອັນເຮົາ ພຶກກະທຳ (ແກ່ມານພ) ນີ້ ແນ່ແທ້, (ອ. ເຮົາ) ຜູກແລ້ວ ຊົ່ງມານຕີ ບ່ານທີ່ ຈັກໃຫ້ (ແກ່ມານພ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ພ

ໂສ ຕ ອຣບຸ່ ແຕົວາ “ຂໍ້ມູນສີ ຂໍ້ມູນສີ, ກີກາຮານ ຂໍ້ມູນສີ; ອໜ໌ປີ ຕ ຜ່ານາມີ ຜ່ານາມີຕີ ອົມ ມານຕີ ພຸນືຫຼືຕົວາ ອຸດຄຸນທ່າເປັນໂຕ ອຸກສັກທຸກທຸກ ປຣິວຕຸຕາເປົ່າຕົວ “ປຸນບາຍຕີ ເຕີ ປຸຈຸນີຕົວາ, “ອາມ ປຸນບາຍຕີຕີ ຖຸຕຸເຕ, “ທຸນໜຸນ ນາມ ວາຍາມໍ ກົດຕົວາ ປຸນໜຸນ ກົດຕົວາ ສີປຸປັ່ນ ປລາຍຕີຕີ ອາຈິກຸຫຼືຕົວາ ມຄດປຣິພພຍໍ ທຸຕົວາ “ຄຈຸນ ອົມ ມານຕີ ນີ້ສຸລາຍ ຜົວລຸສີສີ, ອປລາຍນຸດຄາຍ ປຸນສັ່ ນິຈຸ່ ສ່ຽນມາຍໍ ກຣຍາລືສີ ວຸຕົວາ ຕ ອຸປົມໂຍ່ເຫຼືລີ ພ

(ອ. ອາຈາຣຍ) ນັ້ນ ນໍາໄປແລ້ວ (ຊື່ມານພ) ນັ້ນ ສູ່ປ່າ ຜູກແລ້ວ ຊົ່ງມານຕີ ບ່ານທີ່ ວ່າ “(ອ. ທ່ານ) ຍ່ອມພໍາຍາມ, (ອ. ທ່ານ) ຍ່ອມພໍາຍາມ, (ອ. ທ່ານ) ຍ່ອມພໍາຍາມ ເພວະເຫຼຸດໂຮ້, ແມ່ ອ. ເຮົາ ຮູ້ອູ່, (ອ. ເຮົາ) ຮູ້ອູ່ (ຊື່ເຫຼຸດ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ (ຢັ້ງມານພ) ໃຫ້ ເຮືອນເຮົາອູ້ (ຢັ້ງມານຕີ) ໃຫ້ເປັນໄປຮອບແລ້ວ ສິ້ນຮ້ອຍຄັ້ງມີໃໝ່ທີ່ ຕາມແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ມານຕີ ນັ້ນ) ຍ່ອມປຣາກງູ ແກ່ເຮົວ (ຫົວ້ອ) ດັ່ງນີ້, (ຄວັນເມື່ອຄຳ) ວ່າ “ຂອຮັບ (ອ. ມານຕີ ນັ້ນ) ຍ່ອມປຣາກງູ (ແກ່ກະຜົມ)” ດັ່ງນີ້ (ອັນມານພ ນັ້ນ) ກລ່າວແລ້ວ, ບອກແລ້ວ ວ່າ “ອ. ຄືລປ ອັນ ຊື່ອັນຄົນເຂົາ ກະທຳແລ້ວ ຊົ່ງຄວາມພໍາຍາມ ກະທຳແລ້ວ ໃຫ້ຄົດລ່ອງແດລ່ວ ຍ່ອມໄໝ່ເລືອນທາຍ” ດັ່ງນີ້ ໃຫ້ແລ້ວ ຊົ່ງເລີບຍິ່ງໃໝ່ທຸກທຸກ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ເຮົວ) ຈົ່ປັ, (ອ. ເຮົວ) ອາຈິກຸຫຼືຕົວາ ຊົ່ງມານຕີ ນີ້ ຈັກເປັນອູ້, ແຕ່ວ່າ (ອ. ເຮົວ) ພຶກກະທຳ ຊົ່ງກະສາຍາຍ ເນື່ອງນິຕິຍ ເພື່ອປະໂຍ່ຍົນແກ່ອັນໄໝ່ເລືອນທາຍ (ແຫ່ງມານຕີ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ສັ່ງໄປແລ້ວ (ຊື່ມານພ) ນັ້ນ ພ

ອັນສັ່ ພາຮານລືສຸມປຸຕົກາເລ “ປຸຕົໂຕ ເມ ສີປຸປັ່ນ ສຶກຸຫຼືຕົວາ ອາດໂຕຕີ ມາຕາ ມහາສຸກກາຣສມຸນານມກລີ ພ

ຄວັນນີ້ ອ. ມາຮາດ ໄດ້ກະທຳແລ້ວ ຊົ່ງລັກກະທຳແລ້ວ ສັ່ງມານະໄຫຼູ່ (ດ້ວຍອັນຄືດ) ວ່າ “ອ. ບຸຕົ ຂອງເຮົາ ຄືກົກຂ່າແລ້ວ ຊົ່ງຄືລປ ມາແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ໃນກາລ (ແຫ່ງມານພ) ນັ້ນ ລຶ້ງພຣັມແລ້ວ ຊົ່ງພຣະນົມ ຂ້ອງວ່າພາຮານລີ ພ